

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Taberska

Protokolant: prot. sąd. Katarzyna Szymanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Stare Miasto w Poznaniu Tomasza Jasińskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2020r.

sprawy K. W.

oskarżonej o czyn z art. 157 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 11 czerwca 2019r. sygn. akt VIII K 361/17

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne w stosunku do oskarżonej K. W. o czyn z art. 157 § 1 k.k. przypisany oskarżonej w punkcie 1 na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby.
2. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie.
3. Zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 840 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.
4. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych, oraz wymierza jej opłatę za obie instancje w kwocie 100 złotych.

Ewa Taberska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 270/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań –Stare Miasto w Poznaniu z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt VIII K 361/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
XXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Apelujący w wywiedzionym środku zaskarżenia podniósł zarzut obrazy przepisu w postaci art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. poprzez pominięcie w opisie czynu przypisanego oskarżonej wszystkich niezbędnych elementów jej zachowania, należących do ustawowych znamion czynu zabronionego, wypełniającego dyspozycję art. 157 § 1 k.k., a mianowicie formy zamiaru oskarżonej w zakresie spowodowania u pokrzywdzonego obrażeń ciała – co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego, zdaniem obrońcy, skazania oskarżonej za popełnienie ww. czynu, którego opis zawarty w części dyspozytywnej wyroku nie zawierał ustawowych znamion czynu zabronionego, polegającego na umyślnym spowodowaniu obrażeń ciała.</p> <p>Obrońca oskarżonej zarzucił Sądowi I instancji popełnienie błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>na nieuzasadnionym przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżona działała z zamiarem co najmniej ewentualnym popełnienia czynu zabronionego z art. 157 § 1 k.k., podczas gdy oskarżona nie miała zamiaru doprowadzenia do powstania tych następstw w postaci perforacji błony bębenkowej, bowiem nie chciała uderzyć pokrzywdzonego w ucho, a do uszkodzenia błony bębenkowej doszło na skutek wykonania uniku przez pokrzywdzonego, co w efekcie skutkowało zdaniem obrony naruszeniem art. 399 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i niedokonanie zmiany kwalifikacji prawnej czynu opisanego pierwotnie jako art. 157 §1 k.k. na czyn z art. 157§ 3 k.k., tj. nieumyślną postać występku z art. 157 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego co do tego, iż oskarżona działała <u>w sposób umyślny, z zamiarem ewentualnym</u>. Niewątpliwie jest tak, jak wyjaśnił Sąd I instancji, że oskarżona, która jest osobą dorosłą, doświadczoną życiowo i racjonalnie myślącą matką trojga dzieci, zadając pokrzywdzonemu uderzenie musiała liczyć się z tym, że w wyniku jej zachowania pokrzywdzony może doznać jakichkolwiek obrażeń ciała. Rację ma również Sąd Rejonowy, wskazując, iż ww. zachowanie oskarżonej świadczy o tym, że oskarżona stosując przemoc fizyczną w postaci uderzenia pokrzywdzonego otwartą ręką w okolice ucha, czy twarzy <u>godziła się z tym, że może zrobić nawet niewielką krzywdę D. W.</u>. Istotnie,</p>		

jak podał Sąd Rejonowy, K. W. nawet jeśli nie zamierzała spowodować u pokrzywdzonego określonych obrażeń, to jednak z powodu złości chciała zadać mu ból i w tym celu zamachnęła się, żeby go spoliczkować.

Nawiązując do zarzutu obrońcy naruszenia przez Sąd I instancji art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., wskazać należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego (patrz wyrok SN z dnia 13 stycznia 2011 r., II KK 188/10, Prok. i Pr.-wkł. 2011)6/14) podnosi się potrzebę określenia w wyroku skazującym zarówno tego, czy czyn popełniono umyślnie, czy też nieumyślnie, a w razie umyślności postaci zamiaru, z jakim sprawca działał, z tym jednak, że od dawna przyjmuje się również, iż na zamiar sprawcy może też wskazywać opisany w przypisanym czynie sposób jego działania, np. kilkakrotne uderzenie, znaczna siła ciosu w określone miejsce czy rodzaj użytego narzędzia (wyrok SN z dnia 13 stycznia 2011 r., II KK 188/10, Legalis el.).

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania, Sąd Okręgowy uznał, iż opis czynu wskazuje, choć nie wprost, że oskarżona działała z zamiarem co najmniej ewentualnym spowodowania u pokrzywdzonego obrażeń ciała („uderzenie D. W. otwartą dłonią w okolice małżowiny usznej”) i dlatego w tej części nieużycie przez Sąd I instancji sformułowania, iż „oskarżona przewidywała, iż swoim zachowaniem może doprowadzić do powstania u pokrzywdzonego obrażeń ciała w postaci perforacji bębenka i godziła się na to”, nie jest naruszeniem art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., które miałyby wpływ na treść

<p>zaskarżonego wyroku. Istniejące w zaskarżonym wyroku ustalenia co do zamiaru z jakim działała oskarżona pozwalały na przypisanie oskarżonej przestępstwa określonego a art. 157 § 1 k.k., nie pozwalały jednak na przypisanie oskarżonej przestępstwa z art. 157§ 3 k.k. W sprawie nie doszło więc do naruszenia art. 399 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i niedokonanie zmiany kwalifikacji prawnej czynu opisanego pierwotnie jako art. 157 §1 k.k. na czyn z art. 157§ 3 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu. 2. Ewentualny wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej na art. 157§ 3 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosków z uwagi na niezasadność zarzutów.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2</p>	<p>Z ostrożności procesowej obrońca oskarżonej podniósł zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonej kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Biorąc pod uwagę realia niniejszej sprawy, Sąd Odwoławczy stoi na stanowisku, że w uzasadnionych przypadkach, można osiągnąć cel postępowania karnego i nauczyć sprawcę poszanowania i respektowania ustalonego porządku prawnego pomimo braku ukarania sprawcy zwłaszcza w sytuacjach, gdy już samo postępowanie karne prowadzone w stosunku do sprawcy, mogło być dla niego dostateczną karą, co w ocenie Sądu Odwoławczego miało miejsce w niniejszej sprawie.

Dokonana przez Sąd Okręgowy analiza wszystkich okoliczności niniejszej sprawy skutkowałą uznaniem, iż zarówno stopień winy oskarżonej, jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu nie są znaczne. Stopień ten umniejszony pozostaje faktem, iż tłem zdarzenia pozostawał konflikt małżeński, w ramach którego strony czyniły sobie wzajemne złośliwości, zaś pokrzywdzony nie pozostawał przy tym bierny. Rozważając więc możliwość zastosowania wobec oskarżonej środka probacji określonego w art. 66 § 1 k.k., a więc analizując stopień jej winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, postawy oskarżonej, właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia (w tym uprzednią niekaralność) Sąd doszedł do przekonania o celowości zastosowania wobec K. W. przewidzianej w tym artykule instytucji probacyjnej.

Należy bowiem zauważyć, że istotą warunkowego umorzenia postępowania jest likwidacja konfliktu wywołanego przestępstwem. Instytucja ta

znajduje zastosowanie wszędzie tam, gdzie nie ma potrzeby doprowadzenia do wyroku skazującego. Podstawowym zatem jej celem jest cel wychowawczy, którego spełnienie oceniane jest poprzez sprawdzenie funkcjonowania sprawcy w okresie próby. Jest to szansa dana sprawcy, by pomyślnym upływem okresu próby udowodnił, że zrozumiał naganność swego postępowania i tym samym dał gwarancję akceptowania w przyszłości obowiązujących norm prawnych. Zastosowanie tego typu instytucji obwarowane jest jednak szeregiem warunków, które oskarżona spełniła.

Przypisany K. W. występki miał charakter incydentalny, o czym świadczy jej uprzednia niekaralność oraz ustabilizowany tryb życia. Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego oświadczył, że proces rozwodowy stron postępowania jest w toku i zmierza ku końcowi. Pozew o rozwód jest natomiast wniesiony z orzeczeniem winy obu stron, zaś strony nie zamieszkują razem. Tak więc warunkowe umorzenie postępowania, będąc wyrazem uznania winy oskarżonej i napiętnowania bezprawnego działania, jednocześnie realizuje słuszny interes procesowy stron postępowania. Wyznaczenie okresu próby daje pokrzywdzonemu poczucie bezpieczeństwa i pozwoli sprawdzić przestrzeganie przez oskarżoną norm prawnych. Z drugiej strony wybranie środka probacji zamiast orzekania kary umożliwi oskarżonej normalne funkcjonowanie w społeczeństwie, także w obrocie gospodarczym.

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok w części co do sprawstwa i winy oskarżonej K. W. w zakresie przypisanego jej w wyroku czynu.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Podniesione przez obrońcę argumenty w żaden sposób nie podważają racjonalności toku rozumowania Sądu meriti, który doprowadził tenże Sąd do konkluzji, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina K. M.-W. w zakresie przypisanego jej czynu nie budzi wątpliwości. W realiach niniejszej sprawy nie wystąpiły również podstawy wskazane w art. 439, 440 i 455 k.p.k., uzasadniające zmianę lub uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Orzeczenie o karze orzeczonej wobec oskarżonej K. W. zawarte w punkcie 1 wyroku.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Motywy zmiany wyroku w ww. zakresie przedstawione zostały powyżej (punkt 3.2 tabeli uzasadnienia).	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

3	<p>W punkcie 3 wyroku na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.) zasądzone od oskarżonej K. W. na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie odwoławcze w kwocie 840 złotych.</p>	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. Sąd Odwoławczy zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie odwoławcze. W ich skład wchodzi ryczałt za doręczenia w kwocie 20 złotych orzeczony na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 663) oraz opłata za obie instancje w kwocie 100 zł wymierzona na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223, ze zmianami).</p>

7. PODPIS
Ewa Taberska